

Posudek bakalářské práce *Italská přísloví*, kterou předložila **DANIELA VRECIONOVÁ**, Ústav románských studií FF UK, ak. r. 2016/2017.

Bakalářská práce Daniely Vrecionové se zabývá strukturou italských přísloví (v částečném porovnání s češtinou). Vychází z analýzy vzorku, který diplomantka získala na základě vlastního dotazníku; ten pak konfrontovala s korpusovými daty (CORIS, Araneum Italicum). Tato analýza tvoří praktickou část, zatímco teoretická část je věnována definici přísloví, historickému přehledu vývoje paremiologie v českém i italském kontextu a podrobné diskusi formálních i sémantických charakteristik těchto zajímavých jazykových útvarů. Hned zkraje lze říci, že práce splňuje všechna formální i obsahová kritéria; je zároveň zdařilým pokusem nahlédnout přísloví z hlediska jejich reálného užití u konkrétní skupiny mluvčích.

Bakalářská práce je přehledně členěna do kapitol, které pokrývají výše zmíněná témata. První kapitola přináší přehled různých definic (ve vztahu k ostatním podobným výrazům, jako jsou pranostiky, rčení, přirovnání apod.). Druhá kapitola podává historický přehled; třetí se zabývá formální skladbou přísloví (zde je převzata a prezentována užitečná klasifikace na polypropoziční, monofrastická a eliptická přísloví). Ve čtvrté, páté a šesté kapitole se probírá sémantická stránka, užití tropů a figur, vnitřní variabilita. Sedmá kapitola je pak věnována praktickému rozboru přísloví získaných z dotazníku, jejich konfrontaci se situací v korpusech; a nakonec je pak určitý redukovaný prostor vyhrazen i ekvivalenci italských a českých přísloví.

Jak už jsem naznačoval, považuji tuto práci za zdařilou; mám jen pár formálních připomínek či dotazů.

1) Pokud jde o formální stránku práce, lze jen litovat značného množství překlepů a „chybiček“ tam, kde působí velmi rušivě, tedy zejména v klíčových příkladech (např. s. 42 *ubriacca*, s. 43 *un'amico*, s. 45 *il ditto*); také v jiných případech by pečlivá revize neuškodila (např. s. 14 *Hypokratés*, s. 36 *Emiglia-Romagna*).

2) Pokud jde naopak o dotazy, rád bych věděl, zda české příklady na s. 23 a dále mají být ekvivalenty italských přísloví nebo zda mají představovat jen paralelní ukázkou podobného útvaru v češtině (někde je totiž italské přísloví uvedeno s českým ekvivalentem, jinde nikoli). S tím souvisí i jedno pozoruhodné (a v zásadě povedené) překřížení italského a českého přísloví, když na s. 25 čteme „zdravý sytému nevěří“.

3) Na s. 27 je věta, které nerozumím: „Takový mluvčí lze kvalifikovat podle jeho role, která se odvíjí od vlastnosti mluvčího.“

Na závěr tedy jen zopakuji, že bakalářská práce Daniely Vrecionové je – navzdory zmíněným nedostatkům – zdařilým textem, který si zaslouhuje ocenění. Navrhuji ji proto klasifikovat jako **výbornou**.

V Praze dne 16. ledna 2017

.....
doc. Mgr. Pavel Štichauer, Ph.D.
oponent bakalářské práce